

BEKKAERT, baron Léon A. (Zwevegem 9 december 1891 - Zwevegem 19 december 1961).

Studeerde rechten aan de Naamse en Leuvense universiteit, en behaalde in 1919 zijn doctoraat aan de Katholieke Universiteit Leuven. Daarna werd Bekaert bestuurder-zaakvoerder van het familiebedrijf Trefileries Léon Bekaert, dat sedert 1880 staaldraad produceerde en vanaf 1933 volledig onder zijn leiding stond. Hoewel hij een grote politieke invloed had, bouwde hij nooit een nationale carrière uit. Hij zetelde voor de katholieke partij in de Zwevegemse gemeenteraad (11 januari 1927) en was, net als zijn vader, katholiek burgemeester van Zwevegem (1927-1961).

Behalve het bestuur van zijn bedrijf, profileerde Bekaert zich vooral als leider van patronale organisaties; medestichter en vanaf 1933 voorzitter van de West-Vlaamse katholieke werkgeversvereniging, voorzitter van het Landelijk Algemeen Christelijk Verbond van Werkgevers (1935-1946), voorzitter van de nationale Federatie van Katholieke Werkgevers (1946-1961), van het Verbond der Belgische Nijverheid (1952-1961) en van de Federatie van de Metaalverwerkende Nijverheid (1946-1952). Verder was hij ook regent van de Nationale Bank (1938-1961), lid van de Centrale Raad voor het bedrijfsleven (1956-1961) en voorzitter van de Unie van Industriëlen der Europese Gemeenschap (1958-1961). Als gematigde flamingant bepleitte Bekaert een reële medezeggenschap van de Vlamingen in de Belgische staat: in november 1935 ondertekende hij namens het Vlaams katholieke patronaat de "Open Brief" aan koning Leopold III waarin gelijke behandeling van Vlamingen op economisch en financieel gebied, en paritaire vertegenwoordiging in de parastatale instellingen geëist werd. In het Vlaams Economisch Verbond (VEV) bekleedde hij echter nooit een leidende positie. Via de naamloze vennootschap De Beiaard was Bekaert de belangrijkste financiële kracht achter *De Courant*, dat in het conflict tussen Gustaaf Sap en Paul van Zeeland/Frans van Cauwelaert de zijde van deze laatsten koos.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Bekaert vanuit zijn hoedanigheid als regent van de Nationale Bank lid van de raad van beheer van de Emissiebank te Brussel en ondersteunde zo de Galopin-doctrine die, in samenwerking met de bezetter, de Belgische economie behouden door de bezetting wilde loodsen. In de zomer van 1940 voerde hij gesprekken met de nieuwe Verdinaso-leider Emiel Thiers over een eventuele staats hervorming. Zijn naam circuleerde ook als mogelijke minister in een eventueel te vormen nieuwe regering rond de krijgsgevangen koning. Bovendien ondernam de koning begin juli 1940 bij monde van zijn kabinetschef Fredericq een poging Bekaert aan te laten stellen als commissaris-generaal voor de Administratie, een soort super-secretaris-generaal die de vergaderingen van de secretarissen-generaal zou voorzitten en eventueel zelfs hun bevoegdheden kon overnemen. De ko-

ning wilde hiermee een vertrouwensman aan de top van de Belgische administratie plaatsen. Ook toen bleek dat het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV) zich verzette tegen de kandidatuur van Bekaert, hield de koning zijn steun aan Bekaert vol. De Duitse Militärverwaltung loste het probleem op door op 2 augustus 1940 te beslissen dat er geen commissariaat-generaal voor de Administratie zou komen. Daarna behoorde Bekaert tot het zogenaamde Centrum voor Politieke Studies (20 augustus 1940), dat onder leiding van **Maurice Lippens** een blauwdruk opstelde voor een naoorlogs autoritair regime rond de koning en een economische herstructurering naar corporatistisch model. Op 1 december 1942 maakte hij nog deel uit van een delegatie die de koning trachtte te bewegen tot een stellingname inzake de verplichte tewerkstelling.

Na de bevrijding voorzag Bekaert samen met **Tony Herbert** repressieproblemen voor de *De Standaard*. Zij trachtten dit te voorkomen door de naamloze vennootschap over te nemen en politiek naar een minder uitgesproken flamingantisch profiel te heroriënteren. Dit leidde tot de oprichting van de naamloze vennootschap De Gids (8 november 1944), die een tijdlang *De Nieuwe Standaard* uitgaf.

LITERATUUR: A. de Jonghe, 'De personeelspolitiek van de Militärverwaltung te Brussel gedurende het eerste halfjaar van de bezetting (juni-december 1940). Bijdrage tot de studie van de Duitse Flamenpolitik in Wereldoorlog II', in *BTNG*, jg. 3, nr. 1-2 (1973), p. 1-49; – L. Kymper (red.), *Bekaert 100. Economische ontwikkeling in Zuid-West-Vlaanderen*, 1980; – id., 'Bekaert, Léon Antoine', in *NBW*, XI, 1985; – G. Durnez, *De Standaard. Het levensverhaal van een Vlaamse krant*, II, 1993; – J. Velaers en H. van Goethem, *Leopold III. De Koning, het Land, de Oorlog*, 1994.

DIRK LUYTEN EN NICO WOUTERS